

UUT'T OLDE VODDEN

Wadde wiej'n oom-zegger neumt
Das een familielid zo ai wet,
Oom is as ome neet beneumd,
De geboorte breg ut met.
Oom zeggen das'n soort plich
Veurt'kind van zuster of breur
Das een echte nève of nich,
Door bun iej dan ome veur.

Dat is familie in derde groad,
Groaden waarn vrögger in trek.
Noew kent ze nawlucks dee droad
Zodat groaden eur nik s'zek!
Van kinder van oew breur of zus
Is oew kind ók nève of nich,
Toch buj oew goed bewus
Dat tat toch andes lig.
Ut nèef-nich is ut zelfde neet
As wat veur oom-nich-nève steet.
Al wod ut woord net zo ezeg
De familielband is wieter weg,
Ut is een groad minder nòa,
De vierde groad is dat dus.
Noew begriep ie höp ik aldroa
Iets van dee groaden-klus!

Nèven en niche das zijlinie
Dee hangt trop zied biej an,
Doors ók'nrechte liéne wet iej
Das d'lijn kind-va-grootva dan.
Dee rechte en de ziej-linie
Haalden somgen deur mekaar,
En dan wodn ut zo begriep ie
nAllegaar en ok wel heel raar.
kDenke dörm, groaden, al konnen
Ze dee vrögger wel dreumen,
Umdat enklen ze moeiluk von'n
Heur ie zo weinug meer neumen.

Dat derde of wel vierde groad

Was neet moor een paskwil,
Veurt meerdre dinge inderdoad
Maken tok veur de wet veschil.
As ome een oom-zeg niche had
Dee biej um d'huusholling dee
Dan was ut veur de wet dat zee
Door as familie-relatié zat.
Personéle belasting hoeven iej
Doorvan ok neet te betalen,
Een oom-zeg niche was vriej,
Dan was toor nik s'halen!
Moor was ze'nyvierde groad nich,
Koj noa vriëdom neet streven
Wast gin familie; haj de plich
Eur as personeel op te geven.
Achter derde groad was in de wet
Veurt'niét betalen'npunte ezet!

tKan wèen dat ut oew opvölt
Daj enkel van'n oom-zegger las,
Tante is hier heel neet enuïmd,
Zo daj oew wel af vroagen zölt
Woorumme of dat zo was,
Wórum is tat hier vezuïmd?
Toch mot tat wel zo wèen,
(Niét um keerls te believen)
Umdat ze toë gin tante zèen
Kuw ut tante ok neet schriéven.
tWaarn olmòl meujen indertied
Heel gewoon vonne wiej dat,
Tantes ken'n wie hier nog niet,
Waarn deftige mense in de stad!
En de meuje-zeggers eur stoot
Was ummers zo heel algemeen!
Das onbekend as familie-groad
Want "meuje" dat zie iederéen

Was 'noom-zegger dus gewoon,
Wiej wissen wat of tat was,
Door haw nik s'halen te doon,

Moor't tante kwam neet van pas!

Dat ome was ok wat met,
tKlonk toe andes int geheur,
tWadden áchter de name ezet
Noew zet ze dat ter veür!
tWas Jan-oom, Wilm-oom,
Gét-oom,
Beerntoom/Toonoom, Albertome,
Gin ome Henk, moor
Hendruk-ome,
Noew vinne wiej dat wat slome!

Toch, éne name zeiën z'andes dan
Neet Jóhan-oom, moor ome
Jehan!

tWas Miet-meuje, Hentemeuje ok,
Bettemeuje en de Diénemēujen,
Völle Hannemeujen waarn drok,
De Naatje- en Hendrikemēujen,
Meujen waarn drin groot getal,
Met meujename zoln ze streugen
Dee name zol destieds bleugen,
Meujen waarn't hier! óveral!

Heel olde mense wies of vroed
Sprékt ze nòg wel an as meujen,
Vake vindt dee dat wel goed
Wiej wet hoéj ut mot pleujen,
Toch is de name van de meujen
Wel deünug ant ve-schreujen,
Zal ons meschien ontgreujen!
kHeb tr al op zitten breujen
Um dr achter an te goan heujen
Dee name dee kolt wadden geet
Weer opniej te loaten gleujen!
Moor dát doo'k, en kank ok neet!

OME JEHAN